EL CROMORN

AINA VIRGILI MARTINEZ

Índex

1 Característiques principals

2 Història de l'instrument

3 Iconografia

4 Fotos reconstruccions

5 Vídeo

6 Curiositats

7 Webgrafia

8 Diccionari

Característiques pricipals

És un instrument musical de vent-fusta de llengüeta doble i un tub cilíndric que va ser molt emprat a la música del renaixement. En aquest instrument no es pot regular l'afinació. El tub que té, al principi és recte i després és corbat en forma de J. Té vuit forats que es tapen amb els dits

Emprat: fet servir

Doble llengüeta: són dues petites làmines de canya separades a mil·límetres que vibren entre elles quan s'indrodueix aire a pressió

Història del cromorn

Els seus orígens es troben a Bladderpipe i Platterspiel. Es fa servir a tota Europa des del segle XV fins al segle XVII. La primera refèrencia del seu ús va ser el 1500. Va ser un instrument molt habitual. Al segle XVII va començar la seva decadència provocada pels seus despentatjes tècnics i la poca extensió

Decadència: principi de la ruina

Iconografia

Està gravat al renaixement per veure diversos cromorns interpretant conjuntament

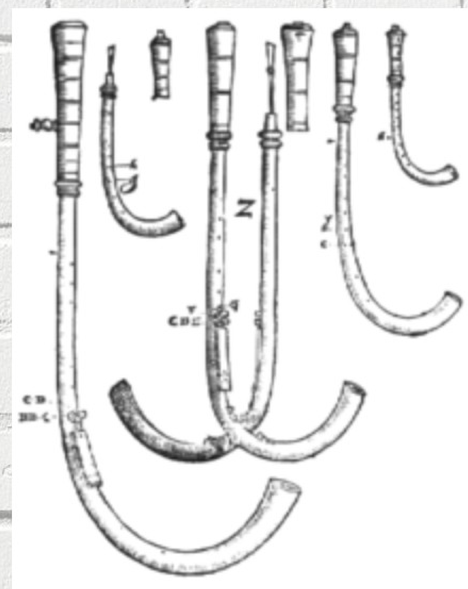

És una família de cromorns de Syntagma Musicum de Michael Praetorius al 1619

És una representació d'un àngel tocant un cromorn, aquest quadre es troba a la Galleria Dell' Acadèmia de Vènecia

Syntagma musicum: és el títol de un tema tractat sobre els instruments del renaixement.

Fotos reconstrucció

Videos

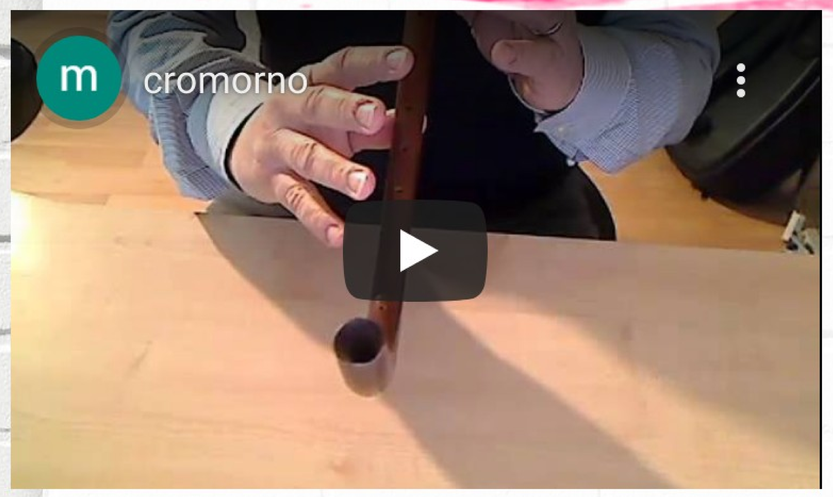

Curiositats/anecdotes

Els cromorns es feien servir per a les interpretacions de música homofònica, sobretot en danses. Es poden arribar a tocar 12 tons diferents. Un dels primers exemplars ha estat fet a Alemanya. Per fer-lo anar has de bufar fort dins d'una càpsula, perquè allí dins hi ha la doble llengüeta

Homofònica: és quan la peça musical es fa a una sola veu

Webgrafía

https://ca.wikipedia.org/wiki/Cromorn

https://www.enciclopedia.cat/ec-gem-257.xml

https://www.softcatala.org/corrector/

http://www.diccionari.cat/